

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО РАДНИКА З ГЕНДЕРНИХ
ПИТАНЬ В ДЕРЖАВНОМУ
НАУКОВО-ДОСЛІДНОМУ
ІНСТИТУТІ ВИПРОБУВАНЬ І
СЕРТИФІКАЦІЇ ОЗБРОЄННЯ ТА
ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ**

ЛЮТИЙ 2023
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ начальника Державного науково-дослідного інституту випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки

від 06.02.2023 № 2ад

ПОЛОЖЕННЯ

про радника з гендерних питань

в Державному науково-дослідному інституті випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки та підпорядкованих військових частинах

© Розробник: Л.В. Гапоненко

© Державний науково-дослідний інститут випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки, 2023

Черкаси 2023

1. Це Положення, відповідно до статей 12 та 13 Закону України “Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків”, визначає основні завдання та права уповноваженої особи (координаторки(-а)) з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильства за ознакою статі в Державному науково-дослідному інституті випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки (далі Інститут).

Гендерна(-ий) уповноважена(-ий) – посадова особа, яка призначається начальником Інституту на яку покладено функцію щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах життя Інституту, запобігання та протидії насильству за ознакою статі.

Гендерна(-ий) уповноважена(-ий) призначається на посаду та звільняється з посади розпорядженням начальника Інституту. Кандидатуру на посаду гендерної(-го) уповноваженої(-го) може подавати як начальник Інституту, так і самовисуванням особи, яка прагне виконувати функцію гендерної(-го) уповноваженої(-го).

Гендерна(-ий) уповноважена(-ий) у межах своїх повноважень організовує роботу в Інституті.

2. У своїй діяльності гендерна(-ий) уповноважена(-ий) керується:

– Конституцією та законами України, указами Президента України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства соціальної політики України та інших міністерств та відомств України у відповідності до чинного законодавства;

– міжнародно-правовими документами у сфері прав людини, забезпечення гендерної рівності, стороною яких є Україна та згоду на обов’язковість яких надано Верховною Радою України, міжнародними документами ООН, Ради Європи, Європейського Союзу, НАТО, ОБСЄ, рекомендаціями міжнародних моніторингових інституцій у сфері прав людини, а також положеннями Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої;

– наказами начальника Інституту, іншими нормативними актами, а також цим Положенням.

3. У своїй діяльності гендерна(-ий) уповноважена(-ий) дотримується принципу рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Гендерна(-ий) уповноважена(-ий) забезпечує наскрізність реалізації гендерної політики в Інституті:

– через забезпечення реалізації єдиної державної політики в Інституті, спрямованої на досягнення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах життя Інституту;

– через окремих начальників управлінь, відділів та служб, діяльність яких спрямована на досягнення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

- через участь, відповідно до компетенції, у координації роботи начальників структурних підрозділів щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

- через моніторинг стратегічних, програмних та проєктних документів, нормативно-правових актів та наказів Інституту щодо дотримання принципу гендерної рівності;

- через співпрацю та взаємодію з громадянським суспільством з питань щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах життя Інституту.

4. Гендерна(-ий) уповноважена(-ий), у межах своїх повноважень, спрямовує та координує діяльність за такими напрямками:

1) участь у розробці гендерно чутливих стратегій, політик, програм:

- урахування принципу рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у відповідній сфері діяльності;

- проведення аналізу стану забезпечення гендерної рівності та вивчення доцільності застосування позитивних дій з метою подолання асиметрії, дисбалансу, що складаються в Інституті;

2) проведення інформаційних, просвітницьких, навчальних заходів щодо забезпечення гендерної рівності:

- здійснення постійної інформаційно-пропагандистської діяльності щодо ліквідації всіх форм дискримінації за ознакою статі;

- вжиття заходів, спрямованих на формування гендерної культури особового складу;

- навчання особового складу з питань гендерної проблематики, спрямованого на розвиток відповідних навичок під час реалізації функцій і завдань у цій сфері, надання допомоги та захисту постраждалим особам.

5. Співпраця з громадськими організаціями та робота зі зверненнями особового складу Інституту:

- співробітництво з громадськими об'єднаннями та іноземними неурядовими організаціями, узагальнення інформації, яка надходить від них щодо моніторингу стану дотримання рівності жінок і чоловіків у Інституті, ситуації у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі та спільного вироблення шляхів усунення дискримінації за ознакою статі в Інституті;

- розгляд та аналіз звернень особового складу з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також з питань вчинення насильства за ознакою статі, вивчення причин, що його зумовлюють, та повідомлення про них правоохоронним органам згідно із законодавством;

- організація прийому особового складу з питань дискримінації за ознакою статі;

- вжиття заходів щодо усунення проявів дискримінації за ознакою статі в Інституті;

- протидія гендерно зумовленому насильству;

– координація заходів у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі та моніторингу їх реалізації.

6. Гендерна(-ий) уповноважена(-ий), у межах своїх повноважень, має право:

– звертатися із запитами до Генерального штабу ЗС України, Міністерства оборони України, центральних і місцевих органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування з метою сприяння вирішенню питань, що належать до її/його компетенції;

– одержувати в установленому порядку від Генерального штабу ЗС України, Міністерства оборони України, центральних і місцевих органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, документи і матеріали, необхідні для здійснення діяльності щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, дискримінації за ознакою статі;

– вносити, в установленому порядку, пропозиції щодо удосконалення роботи Інституту з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

– за дорученням начальника Інституту брати участь у конференціях, семінарах, нарадах, робочих зустрічах та інших заходах з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

– співпрацювати з громадськими об'єднаннями та іноземними неурядовими організаціями з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

– ініціювати проекти начальника Інституту з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії дискримінації за ознакою статі;

– проводити заходи із підвищення кваліфікації особового складу Інституту з гендерних питань;

– розробляти проекти меморандумів та угод про співробітництво з громадськими об'єднаннями та іноземними неурядовими організаціями з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

– створювати робочі та експертні групи з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

– проводити наради, зустрічі та інші заходи з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

7. Гендерна(-ий) уповноважена(-ий) здійснює керівництво діяльністю Координаційної ради з питань гендерної рівності, запобігання домашньому насильству, насильству за ознакою статі та протидії торгівлі людьми, визначає порядок її роботи, головує на засіданнях, а також представляє Координаційну раду у відносинах з місцевими державними адміністраціями, правоохоронними органами, науковими установами, громадськими об'єднаннями та іноземними неурядовими організаціями.

8. Радник зобов'язаний:

- підвищувати свій кваліфікаційний рівень шляхом самоосвіти, участі у спеціалізованих/тематичних тренінгах, семінарах, наукових конференціях, спільних тематичних групах для Радників, у тому числі щодо подолання професійних труднощів, аналізу недоліків та удосконалення роботи, тощо;
- звітувати про результати своєї діяльності.

Заступник начальника Державного науково-дослідного інституту
випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки
з морально-психологічного забезпечення – начальник групи
підполковник

Л. ГАПОНЕНКО

